

Gepensioneerde pannenkoekenbakker Roger Fockedeij wordt kunstenaar

De dichter van Stene-dorp ^{3.12.99}₇

Sinds Stenenaar Roger Fockedeij met pensioen is als pannenkoekenbakker, wijdt hij het grootste deel van zijn vrije tijd aan zowel woord- als schilderkunst. De voorbije jaren gaf hij al twee poëziebundels uit, terwijl hij vorige zomer voor het eerst met zijn schilderwerken exposeerde in de Steense molen.

Roger Fockedeij (64) is getrouwd met Jacqueline De-combel. Hij begon zijn beroepsloopbaan als weerkundige bij het leger. Daarna stapte hij over naar het research-laboratorium van UCB-Gent. Door een reorganisatie werd hij daar 15 jaar later ontslagen. Daarop begon hij, samen met zijn vrouw, een pannenkoekenbedrijfje in Stene.

„Het was hard werken. Met z'n tweeën bakten we in ons atelier zo'n 1.000 tot 1.500 kg pannenkoeken per maand. Dat is heel wat als je rekent dat er 20 pannenkoeken in een kilo gaan”, beschrijft Roger Fockedeij de werkzaamheden als pannenkoekenbakker. „Daarnaast zorgden we ook nog voor pizza, lasagne en borrelhapjes. Dit alles leverden we aan winkels, instellingen en verenigingen die er om vroegen. Sedert enkele jaren zijn we echter met pensioen.”

Het weer voorspellen

Roger was 15 jaar lang weerkundige bij het leger. Het weer boeit Roger trouwens nog steeds. „'s Avonds bekijk ik zowat alle weerberichten op tv, alhoewel ik niet steeds akkoord ga met de voorspellingen. De VRT heeft geen echte weerkundigen meer; Armand Pien was de laatste. Eddy Demey van VTM daarentegen valt nog een beetje te vertrouwen. Zelf durf ik me nog steeds aan voorspellingen te wagen, over het algemeen met goede resultaten. Daartoe vertrouw ik op hetgeen ik zie in de lucht en naargelang de windrichting. Ik baseer me ook voor een stuk op de weerkaarten die ze op tv tonen. Ik ben er nooit ver naast. Nog altijd zijn er mensen die mijn meningen vragen als ze de

Helena Ducheyne, het vrouwtje dat jarenlang in het huisje aan het Kennedyrondpunt woonde maar uiteindelijk plaats diende te maken voor het Jet Center, passeerde jarenlang regelmatig voorbij het huis van Roger Fockedeij in Stene. Als ode aan haar strijdlust heeft Roger haar onlangs geschilderd zoals hij zich Helena herinnert. (Foto Johan)

weersvoorspellingen willen kennen”, vertelt Roger.

„Aan de hand van de wolken en de wind voorspel ik het weer”

Zijn vrije tijd vult Roger ook met vrijwilligerswerk. Zo engageert hij zich gedurende drie dagen per week voor de minder-mobielen centrale. Daarnaast zit Roger ook in de beheerraad van toneelkring De Bacchanten. Daar helpt hij aan de toneelopbouw. „Als er eens een klein rolletje overblijft waarbij niet te veel gezegd moet worden, durf ik al eens bijspringen. Het toneel is echter een heel aparte wereld, maar het valt enorm mee”, bevoert Roger.

Ik hou van Stene

Hoewel Roger Fockedeij van geboorte een Gistelnaar is, heeft hij zijn hart verpand aan Stene, het geboortedorp van zijn vrouw. In 1970 kwamen ze zich in de Molenaarsstraat vestigen. „Ik hou van Stene omwille van het volkse

en simpele karakter. Vandaar ook dat ik me al jarenlang engageer voor de heemkring 't Schorre Steene. Samen met Dries Degryse ben ik al een drietal jaren bezig met het opnieuw toonbaar maken van de molen. Intussen zijn de gelijkvloerse en eerste verdieping gerestaureerd en doet dienst als tentoonstellingsruimte. De tweede verdieping hebben we ingericht als permanente expositie over de geschiedenis van de molen. Intussen maken we de overige ruimten geschikt als stapelplaats voor de heemkring. Deze werken houden in dat alle voegen uitgekapt en heropgevuld moeten worden, terwijl er eveneens verschillende verflagen op aangebracht moeten worden. We hebben er al heel wat uren en dagen aan gespendeerd, maar de molen mag dan ook stilletjes aan weer gezien worden”, weet Roger.

Kunst als hobby

Al ruim 20 jaar is Roger bezig met het schrijven van poëziestukjes. „Ik probeer er een stuk van mijn eigen gevoelens in te leggen, wat niet wil zeggen dat alles persoonlijk is. Ik probeer me ook in te leven in de gemoedstoestand van anderen. Intussen heb ik al twee bundels uitgegeven:

Kijk... een dorp, waarin ik Stene-dorp lyrisch beschrijf en *Als Afrikaanse slenken diep...*, waarin ik de vrouw en de liefde bekijk door de ogen van de man.

Ik heb voldoende gedichten om nog een bundel uit te geven, maar momenteel is dit financieel niet haalbaar. Ik ben wel van plan om de 20 gedichten die ik geschreven heb na een reis naar de Provence, ooit nog te publiceren. Om deze bundel te kunnen uitgeven, ben ik eigenlijk begonnen met tekenen. Na mijn pensionering, heb ik eerst wat zelf geëxperimenteerd. Na tal van positieve reacties, trok ik twee jaar geleden naar de academie. Ik ben er de oudste van de bende, maar men bevoert dat ik nog steeds over de modernste ideeën beschik. Zaken die ik niet onder woorden kan brengen, probeer ik met vorm en kleur te vatten. Ik ben begonnen met houtskool, waarna ik overgeschakeld ben naar pastel. Ook acryl vind ik plezierig om mee te werken. De tentoonstelling die ik deze zomer in de molen heb gehouden, kende alvast heel wat succes”, besluit Roger Fockedeij.

(Johan Vergaerde)